

רמות השבים
עון הכפר

חג של דורות שמח !!

הילול 51
מאי 2017

משולחן היו"ר

לאחר כשבע שנים **אמיר** עוזב אותנו. עם גמר לימודיו במשפטים הוא החל את הסטאז' במשרד עורכי דין בתל אביב. שבע שנים הן תקופה ארוכה והתרגלנו אחד לשני וכמו זוג נשוי למדנו את החוזקות והחולשות אבל ידענו גם להכיר תודה ולהעריך אותו ואת תרומתו. אמיר שירת את הכפר בנאמנות ובשקדנות בכל שעות היום ובכל ימי השבוע. הוא למד להכיר את כל התושבים והבעיות שיש בכל מקום בכפר.

זאת אמנם פרידה אך בטוחני שנשמור על קשר, גם בתקופת החפיפה וגם לאחר מזה.

בשם חברי הוועד וכל התושבים אני מודה לו ומאחל לו הצלחה בקריירה החדשה.

מצטרפת אלינו כמזכירה(ה) היישוב, אורלי וולנד. היא התחילה ביום א' 21/5 ואין לי ספק שהיא תצליח בתפקיד. בקשה קטנה לי אליכם התושבים, אנא תנו לה הזדמנות להתאקלם לפני שמפציצים אותה בבעיות הגזם.

א.א.ס

מזכירה(ה) חדש ליישוב

גושאים יקרים

בימים אלו נכנסתי לתפקידי כמזכיר היישוב ואני שמחה על ההזדמנות לתרום לשימור ושיפור איכות החיים של תושבי הכפר.

קצת על עצמי:

ילידת זיכרון יעקב, מתגוררת ברעננה, נשואה לבני ואם ל-3 ילדים.
בוגרת בי.איי. במדעי החברה מאוניברסיטת בר אילן ומ.א. במדעי המדינה מאוניברסיטת חיפה.
גמלאית צה"ל בדרגת סגן אלוף לאחר שרות של 27 שנים ומנהלת תפעול של כפר הנוער הדסה נעורים במשך 9 שנים.

דלתי פתוחה בפני כל אחת ואחד מכם, קשובה לכל בעיה שלכם ומקווה שיחד נציע את הכפר קדימה.

שלכם, אורלי וולנד

איכות הסביבה

פינוי גזם וגרוטאות

בתקופה האחרונה מתקבלות תלונות רבות על אי פינוי הגזם מהישוב. הוועד המקומי עושה כל שביכולתו כדי לטפל בנושא זה וכדי לשמור על חזות הכפר נקייה ונעימה לעין.

מעבר לבעיות שיש עם קבלן הגזם והמטופלות מולו, אנו נתקלים גם בתופעה של הוצאת גזם בימים שלמחרת פינוי הגזם. בסיור שערכנו ביום רביעי, 24/5, נמצאו ערמות גזם רבות מפוזרות ברחובות הכפר שהגזם עדיין ירוק וטרי. כמו כן נתפס גנן שעבר באחד הבתים בכפר והוציא את הגזם.

**כידוע, פינוי הגזם מתקיים מדי יום א' בשבוע
ואת הגזם יש להוציא בימים חמישי עד שבת ב ל ב ד !!**

**ללא שיתוף פעולה של התושבים לא נצליח להתגבר על ערמות הגזם בכפר
אנו מבקשים את שיתוף הפעולה שלכם למען כפר נקי ונעים לכולם !!**

רחוב בית העם

הברושים פינת הפקאן

חוויה של סדנא

שרונה, מדריכת החוג לקרמיקה בכפר מזה שנים רבות,
תערוך בקיץ סדנא לילדי רמות השבים בגילאי 7-11

הסדנא תתקיים בין התאריכים 23.7-3.8.2017
(לא כולל ימי שישי).
בחדר חוג הקרמיקה הסמוך לספרייה.

בסדנא יישזרו מיטב התחומים:

הדפס קרמי ופיסול ; פימו ופיפפר קלוי ; ציור בדיו ; צבעי מים ועפרונות צבעוניים ;
תווי פנים בפלסטלינה ; שזירת פרחים ; פיסול בחומרים המגרים את הדמיון ; אוכל בריא

לפרטים והרשמה יש לפנות לשיווק: 050-7599524

תיקון ליל שבועות

כמידי שנה נערוך גם השנה את תיקון ליל שבועות
ביום שלישי בערב, ערב חג השבועות, 30.5.17,
משעה 22:30 ולתוך הלילה, בבית העם.

במסגרת הערב יהיו:

- שיח תושבים
- שיעורים בנושא חג מתן תורה
- קריאת התיקון המסורתי

תפילת שחרית בבוקר החג בשעה 8:15, יזכור בשעה 9:45.

חג שבועות שמח !!!

"ימים לראות טוב"

4 ביוני 2017, בשעה 20:00

הסופרת **שגית אמת** על ספרה **"ימים לראות"**

כיצד מצליחה סופי, עיוורת מלידה, לחיות בעולמם של הרואים?
 המחברת פוסעת בעקבותיה של גיבורת ספרה ובוחנת דרכה שאלות
 כמו התמודדות החריג בתוך החברה, סוגיות של גורל ובחירה,
 תהיות על הגלוי והנסתר תוך שיתוף הקהל בתהליך הכתיבה הארוך
 והתחקיר שקדם לו.
 וגם על אמונה, אהבה, ועל האומץ לראות את הטוב...

אמנית אורחת: המוסיקאית **נילי זיידל**

שגית אמת היא סופרת, זוכת פרס זאב ופרס לאה גולדברג.
 הספר "ימים לראות" יצא לאור רק בתחילת ינואר וכבר התברג ברשימות
 רבי המכר וזכה לביקורות נלהבות.

ניתן יהיה לרכוש את הספר "ימים לראות" בערב.

האותיות הקטנות:

לתושבים ההשתתפות בעלות 20 ש"ח
 אורחים שאינם תושבים בעלות 30 ש"ח
 ההשתתפות מותנית בהרשמה מראש

אצל נועה שחר (אפשר במסרון) 054-4240777

תזכורת: הצגת ילדים אמנויים

הצגת הילדים "אוצר שירים"

תועלה ביום שלישי, 6.6.17, בשעה 17:30 בבית העם

מועדון ההרצאות של יום רביעי

תאריך	שם המרצה	נושא ההרצאה
7.6.17	עוז חורין	ציפורי ניו-זילנד הכחדה ושימור
21.6.17	יאיר עשבי	ירושלים הר הבית

התכנסות בחדר ותיקים בשעה 17:30

ההרצאה בשעה 18:00

טאם מוצמנים !!!

ברכות

- מזל טוב לרחל ודני קלע להולדת הנכד אדם, בן לנעמה ויונתן מנדלס.
- מזל טוב לשלומית ואבי שפירא להולדת הנכד רוני, בן לפלג וילי דונובסקי

השתתפות בצעו

- הוועד משתתף בצערו של אורן אהרונסון במות אמו נורית אהרונסון ז"ל.
- הוועד משתתף בצערה של משפחת סלע-תנא במות אילן סלע ז"ל.

אירוח משלחת מהמועצה האזורית אמןדינגן בגרמניה

אדרהס נא

בשבת 13/5/2017 מועדון הוותיקים אירח לקפה ועוגה משלחת מהמועצה האזורית אמןדינגן המבקרת בארץ. מועצה זו היא עיר תאומה למועצת דרום השרון ונערכים ביקורים הדדיים בין שתי המועצות ובעיקר חילופי משלחות נוער.

אנו מארחים פעם שנייה משלחת במתכונת כזו כאשר היתרון שלנו שהמפגש נערך בשפה הגרמנית ועקב כך נופלות מיד המחיצות.

בתחילת המפגש מרים לוטס סיפרה על תחילת רמות השבים ועל נעוריה. בהמשך סיפר יוחנן שפיר על משפחתו בגרמניה ועל העלייה לרמות השבים ובנית החיים החדשים, ולמעשה התחלה מאפס.

לאחר מכן נוצרו מעגלי שיחה בין האורחים לבין חברים ותיקים בכפר השולטים בשפה הגרמנית, נשאלו שאלות רבות ונוצרה שיחה מרתקת.

ראש הקבוצה, שזו לו פעם שנייה בביקור ברמות השבים, היה נפעם וממש ביקש מחבריו לסיים את השיחות כי מחכה להם דרך ארוכה לחזור לירושלים.

אני בטוח כי מפגשים כאלה תורמים להבנה בין עמים ובפרט מול העם הגרמני.

הערה לשבח והצעה בצידה

נאמי וקס

מזה כארבע שנים, מידי חודש בחודשו, נוחת בתיבות הדואר שלנו, הפיזיות והווירטואליות, עלון הכפר והוא מלא וגדוש בכתבות, הודעות, דברי הגות ושירה, דברי פולמוס וקולות מהעבר. כל זאת – בכריכה נאה, עיצוב מוקפד, גרפיקה מושקעת והקפדה על הופעה אסתטית ומכובדת. אך מי הם אלה הדואגים לכל זאת? בכל החוברת אין אזכור לעושים במלאכה. אמנם, ברור שהוועד המקומי הוא העומד מאחורי ההוצאה המכובדת של העלון, אך מי הם האנשים העוסקים בהכנתו? אני יודעת מהתנסותי בכתביה לעלון, שאריאלה פועלת רבות בנידון וגונן הוא האחראי לעריכה וכו', אך מדוע זה לא כתוב? ומי האחראי לעיצוב היפה? לאיורים המלבבים? באחד הגיליונות הופיעה הודעה מטעם ועדת העלון, מי הם חבריה? הם עושים עבודה טובה ומושקעת, מדוע אין רשימה מסודרת של קרדיטים?

לדעתי, כל מי שעמל וטורח בעשייה מבורכת זו זכאי לאזכור, ולכן, הצעתי היא: אל תצטנעו, עשו זאת.

טנא ילדי רמות השבים

הזם אדיסצריס

זהו, נולדו לנו השנה, בשמחה, התינוקות שלנו.
 כל אחד מהם הוא פרי או פרח שונה.
 מי יודע איזה טעם יהיה לו, איזה צבע, ריח, איזה אדם יגדל ולאיוזו מציאות.
 בסלסלה שלנו - כולם מבטיחים, חייכנים ומהווים את עתידנו.
נאחל להם רק טוב, בריאות, אושר והגשמת הפוטנציאל שלהם- שלנו.
אוהבים ומלווים אתכם לאורך חייכם, תושבי הכפר באשר הם:
האחים, ההורים, הסבים, השכנים והחברים
 ועתה נותר לחכות שוב שנה שלמה בכדי לראות ולהכיר את "היבול" שיהיה בשנה הבאה.

מתן הררי הגר בבית
 העם 17.

מתן נולד ב 20.5.2016
 ילד חייכן וסקרן, שמחה
 להוריו חן ואורי ואושר
 לסבתא וסבא אורנה
 ודודי אקרמן

איתמר גור נולד ב 17.12.16,
 אח לדניאל, בן לרעות ועידן, נכד
 שביעי להדס ואבי אביסדרים, הנין
 ה 19 של יהושע ותרצה הימן ז"ל.
 איתמר הינו דור שישי ברמות
 השבים וזוכה לגור בבית המיתולוגי
 והמקורי של המשפחה
 שיסדה את הכפר.

אור אפרת אביסדרים, אחות לתמר
 וינאי, בת לעידית ודקל, דור חמישי
 בכפר, קרויה על שם אבא של
 עידית אורי אפרת ז"ל, נולדה
 ב 18 לספטמבר

אני גלי קלע
נולדתי ב 14/12/2016. הורי ליטל ועדן גרים
ברמות השבים. אמי ליטל הגיעה לגור כאן
כשהייתה בת חמש מירושלים עם אחיותיה סיון
ונעמה והוריהן רחל ודני קלע שהם
הסבא והסבתא שלי.
כאן ברמות השבים נולד אחר כך דודי יובל.
הם כולם מפנקים אותי ומשחקים אתי
ואני אוהבת אותם מאד.

שלום לכולם ונעים מאד להכיר.
קוראים לי **דורון רחצברג-דהן** ונולדתי
ב 19/12/16, אני בת בכורה להורים שלי,
עפרי ושרול.
המשפחה שלי נמצאת פה בכפר כבר הרבה
זמן ולמעשה אני דור חמישי ברמות השבים,
נכדה ליוסי ואורנה ונינה לשולה ז"ל ואלי יוגב.
אני מאד אוהבת לצחוק כשמדגדים אותי,
לטייל במושב עם רוקו הכלב שלנו
ולהשפירץ את כל המים החוצה
מהאמבטיה שלי.

אריאל קדר בת לליגל ומתן
ונכדה לטלי ויובל קדר
בת שלושה חודשים. נולדה ב-
16.2.17
דור המשך למתן שנוולד
וגדל ברמות השבים
חובבת טבע וחיות, נרגעת
כשהיא שומעת את ציוצי
התוכים של שלומי רייזמן השכן

בר אביסדרים
נולדה לאלונה ולנועם אביסדרים
ב 18/7/2016. אחות לאיתן.
נכדה להדס ולאבי אביסדרים ודור שישי
ברמות השבים (לשבת גינצבורג-הימן).
בר נולדה כפגית עם אופי חזק ושורד
ולכן שם החיבה שלה הוא "הבוסית".
בר גאה ושמחה לגור ברחוב התרנגול שעל
שם רפי "התרנגול" אחיה של סבתא
רבתיא: תירצה הימן-מדור הילדים הראשון
של מייסדי היישוב.

עוד...ועוד, על תולדות בית הכנסת ברמות השבים

נצמי וקס

ברצוני להביא סיפור קצר הקשור בצביונו המיוחד של בית הכנסת ברמות השבים בעבר הלא רחוק. היה זה בשנים האחרונות של המאה הקודמת (המאה ה-20). בתקופה זו התמעטו המתפללים תושבי המקום ולעיתים קרובות הגיעו פחות מעשרה, כך שלא ניתן היה לקיים את תפילות השבת ב"מניין". בנצי וקס, שכיהן בעבר כראש המועצה הדתית במועצת רמות השבים העצמאית, היה בתקופה זו האחראי לפעילות של בית הכנסת. הוא היה בקשר ישיר עם יושב ראש הוועד בכל הקשור להשגת תקציבים לפעילות השוטפת, לפעילויות המיוחדות בחגים, לפרסומים הקשורים בכך וכו', כל זאת בנוסף לתפקידו כשליח ציבור העובר לפני התיבה וכ"בעל קורא" (הקורא בתורה). יוסקה אריאלי, יד ימינו של בנצי, היה פעיל מאוד בכל הקשור בבית הכנסת. עיקר דאגתו הייתה שיהיה מניין בתפילות השבת והוא עשה רבות בהבאת מתפללים מהסביבה.

בין המתפללים החדשים, שרבים מהם היו עולים מברית המועצות לשעבר, בלטה דמותו של סשה, הוא ד"ר אלכסנדר רייזמן, שהגיע בכל שבת עם אחיו התאום, ד"ר גרישה רייזמן. תרומתו של סשה לצביונו המיוחד של בית הכנסת הייתה במהלך ה"קידוש" – אותה התכנסות לאחר התפילה בה מקדשים על היין. לאחר שנאמרו דברי תורה, כמקובל, היה הוא מוסיף את הגוון התרבותי הכללי בהביאו סיפור מעניין או שיר עברי. הוא התמחה בציטוט בעל-פה של שירי משוררים, כמו למשל: זלדה, רחל, לאה גולדברג, ביאליק, נעמי שמר ועוד. בעברית שוטפת, למרות היותו עולה חדש שלא מכבר עלה ארצה, הוא דיקלם את השירים במבטא רוסי כבד ובדיקציה מושלמת, ואנו המתפללים הוותיקים לא שבענו מלשמוע אותו וליבנו רחב מהנאה.

במהלך השנים חלו שינויים בקהילת המתפללים – גדל מספרם של תושבי המקום הבאים לתפילה, יוסקה אריאלי היקר נפטר וסשה מתגורר עתה במרחק רב מהישוב – אך מסורת הפעילות בבית הכנסת נמשכת. בנצי עדיין ממלא את תפקיד ה"בעל קורא" ואף עובר לעיתים לפני התיבה, אך בני הדור הצעיר הנלהבים והראויים הולכים וממלאים את מקומו.

גם ההתכנסות לאחר התפילה ל"קידוש" עדיין נמשכת, אך חסרים אנו את קולו של סשה המדקלם משירי זלדה, רחל, לאה גולדברג במבטא רוסי כבד ואת מקומו אין מי שימלא.

בית הכנסת עדת שלום ברמתיים (הוד השרון)

עדת שלום

בעלון הקודם הזכרתי את שינוי האוכלוסייה ברמות השבים שהביא לשינוי המנהגים, הניגונים ונוסחאות התפילה בבית הכנסת. תופעה מעניינת זו התקיימה בשינוי מהותי לחלוטין של אופיו של בית הכנסת ומנהגיו בבית הכנסת עדת שלום הנמצא ברחוב הרשות, רמתיים, סמוך לעיריית הוד השרון.

בית הכנסת הוקם על ידי יוצאי גרמניה (יקים) בשנות השלושים של המאה הקודמת. המבנה היה מעץ ושימש את ציבור יוצאי גרמניה שהיה מפוזר ברמתיים של אותה עת, ביניהם: לוי ז"ל שהיה ממייסדי בית הכנסת, האדריכל ארטור רייס ז"ל (שתכנן את הבית שבו אני גר ובתים רבים בסביבה) וכיהן כגבאי בית הכנסת במשך שנים רבות, יוסף פלאוט ז"ל שלימד אותי לבר מצווה, מרדכי קורציון ששימש כגבאי במשך שנים, ואחרים. בעל הקורא בתורה היה יחיאל שמעוני מבית המרקחת. התפילה היתה בנוסח אשכנז, סידורי התפילה (שפת אמת) היו אחידים ונלווה אליהם תרגום גרמני. המנהגים והניגונים היו על פי נוסח בתי הכנסת בגרמניה. בית הכנסת היה אורתודוכסי, שפת התפילה הייתה בעברית, אך ההתנהלות התקיימה בגרמנית. מאחר ובמשך השנים העץ עבר בלייה, המבנה חוזק בקורות ברזל (רלסים של מסילת ברזל).

עיריית הוד השרון שמשרדיה היו פזורים לאורך הרחוב ורצתה להקים מבנה גדול כיאה לעיר גדולה, הציעה שבמקום בית הכנסת הקיים הם יקבלו שטח אדמה חילופי לא במרכז בעיר ואף ייבנה להם מבנה של בית כנסת אחר. הם סירבו מאחר ורצו שבית הכנסת יישאר במרכז העיר, ושנית הם לא רצו לקחת סיכון שההבטחה לבניית בית כנסת לא תמומש...

במהלך השנים נפטרו מתפללי היקים הוותיקים שהיו כאמור ברובם המכריע לא אנשים דתיים ולא העניקו חינוך דתי או מסורתי לבניהם. נוצר מצב שילדיהם לא המשיכו במסורת בית הכנסת. כך שכאשר ראו האחרונים, ביניהם האדון שנדל, שאין יותר מדור המייסדים, הם הפקידו את המפתחות בידי משרד השכן ממול גרינברג, בעל חברת האוטובוסים, שהמשיך לפתוח את בית הכנסת. מי שהשלים את המניין במשך השנים היו מתפללים מעדות המזרח שמצאו את עצמם יום אחד ללא אף אחד מדור המייסדים ובית הכנסת הפך להיות ספרדי לכל דבר, על פי מנהגי עדות המזרח. הסידורים והמחזורים עם התרגום הגרמני חולקו לבתי כנסת אשכנזים בסביבה ואתם נעלמה מסורת רבת שנים.

לוח זיכרון ובו שמות מתפללים קבועים
שהלכו לעולמם

לוח הודעות

אז מה יהיה לנו החודש:

- 30/5 גירון אל שבוע
- 4/6 הרצאה מספרה
- 6/6 הרצאה ימים למנויים
- 7/6 הרצאה בוגרים
- 11/6 הרצאה בוגרים

ביום שלישי,
 ערב שבועות
 הדואר יהיה סגור.

עדכון נוער

נועה צדק, רכבת הנוער

שלום לכל תושבי הכפר,

מאי הוא חודש שבו הצוות מתחיל להתכונן לקיץ הקרב ובא. השנה יש לנו נבחרת מרשימה בצוות המוביל של המחנה. השכבה המובילה והצוות כבר בהתרגשות שיא!

ברצוני להזכיר מספר תאריכים חשובים שבהם יתקיימו מפעלי התנועה, אנא התאימו את התוכניות המשפחתיות למועדים אלו. נוכחות הילדים בפעילויות הקיץ חשובה ביותר! מייל עם חוזרים לגבי הפעילויות השונות ישלח בימים הקרובים.

- שבת מחנאות בלול - 9-10/6
- אירוח בין יישובי שכבה בוגרת - 16-17/6
- קורס מד"צים (למסיימי ח' - י"א) - 02-11/7
- אירוח בין יישובי לכל החניכים וצוות הלול - 20-21/7
- מחנה קיץ לשכבה הבוגרת - 04-06/8
- מחנה קיץ לשכבה הצעירה - 07-10/8

ימי הרשמה לקורס מד"צים:

04.06 יום ראשון - אסיפת הורי ח' לקראת הקורס ולקראת כניסתם לצוות בשנה הבאה (תינתן אפשרות להירשם לקורס לאחר האסיפה).

08.06 יום חמישי - 17:30-19:30

11.06 יום ראשון - 17:30-19:30

13.06 יום שלישי - 17:30-19:30 (יום אחרון להרשמה) - לא תיתן אפשרות להירשם לאחר מועד זה).

הבזקים מהעבר

החג המקופח ?

חג הביכורים

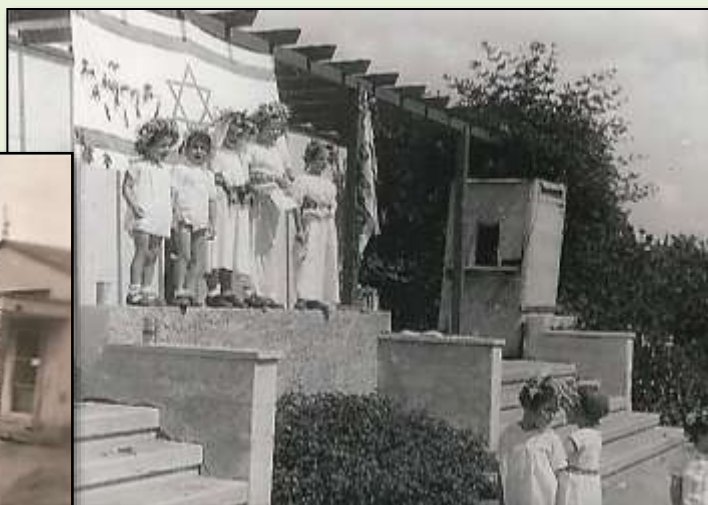
אני יושב על חבילת שחת
 על ראשי זר ושושנים שלוש
 ודוקר לי בתחת
 ודוקר לי בראש.

חוות הילדות שמתאר יורם טהר-לב בספר שיריו הראשון (משק יגור טיוטה 1975, עמ' 63), נצרכה בזיכרונם של רבים מילדי ההתיישבות העובדת, שלקחו חלק בטקסי הביכורים. בגרסה הציונית הודגש הפן החקלאי של החג ובזיקה לטקס המקראי – בטקס המחודש הועלו הביכורים לא לבית המקדש בירושלים, אלא לתחליפו החילוני - הקרן הקיימת לישראל. טקס הביכורים היה אחד האירועים הבולטים של היישובים החקלאיים והמשיך להתקיים ולמשוך את הקהל העירוני, גם כאשר האופי החקלאי שלו הלך והצטמצם.

בחיפוש אחר עקבות החג בכפרנו נמצאו רק עדויות בודדות, בעיקר צילומים אחדים המעידים שאכן התקיים בכפר טקס הבאת הביכורים, לפחות מדי פעם.

תהלוכת הביכורים, רחוב בית העם [שנות ה-50?] אוסף הארכיון

טקס הביכורים בחזית המזרחית של בית העם. [שנות ה-40?] אוסף הארכיון

ואולם, חג הביכורים / השבועות אינו נזכר בחוזרים של ועדת תרבות בעשורים הראשונים וגם לא בחוזרים ובעלונים של בית הספר המקומי. בשיחות הטלפוניות שקוימו עם מספר תושבים שגדלו בכפר וגם גידלו בו את ילדיהם, התשובה הכמעט אחידה הייתה: 'בטוח שהחג קיים, אבל איני זוכר/ת פרטים'. אחדים הזכירו חג שהתקיים בנוסח המסורתי: החוגגים ישבו על חבילות שחת באבו קישק ונערים הופיעו רכובים על סוסים. לא הצלחנו לברר את השנה שבה התקיים הטקס הזה. הצילום הבא מעיד על קיום טקס הביכורים בשנת 1986, שלוש שנים לפני סגירת בית הספר המקומי.

חגיגת הביכורים במגרש הספורט, במרכז מעגל ילדי כתר א'. 1986,
 באדיבות משפחת שפיר

המופע האחרון שבו קוים חג הביכורים בכפר ב-1993, זכור היטב. בשנה זו, שנת ה-60 לייסוד הכפר, פעל בית הספר המקומי המחודש במשך כשנה, שבמהלכה קוימו כל החגים בכפר ביוזמה והובלה של תלמידי בית הספר וצוותו ומסביבם כל תושבי הכפר. בשנה זו נאספו הטרקטורים והעגלות שעוד היו בידי התושבים, לכל כתר מ-א' עד ו' וגם לגן הילדים הוקצתה עגלה ולאחר תהלוכת העגלות התקיים הטקס במגרש הספורט. לצערנו לא נמצאו עדיין תמונות מאירוע זה.

בסיכום נשאר השאלה מדוע לא זכה חג הביכורים בעל האופי החקלאי המובהק למקום יותר מכובד ביישוב שיעד את עצמו להיות יישוב חקלאי? האם הסיבה היא שהתרנגולות מטילות כל השנה ולכן אין להן ביכורים? אולי משום שבעשורים הראשונים הילדים למדו בכפר מ"ל ושם ציינו את החג? ואולי משום שרמות השבים לא השתייכה לתנועות המיישבות כתנועת המושבים והתנועות הקיבוציות? השאלה נשארת פתוחה...

בבירורים הטלפוניים השתתפו: מיקי גבע, דוד מוזס, נעמי לויטה, דני ונירה דקל, רחל אופיר, ענת קבילי ורונית ורד.

מי שיש בידם מידע ו/או צילומים מחגי הביכורים, מוזמנים לשתף אותנו ולהעביר לנו לסריקה – ויבורכו.

תיקון טעות

בכתבה על בית הכנסת שהתפרסמה במדור 'הבזקים מהעבר' בגיליון מרס, נפלה טעות מצערת בציון שמו של ראש הקהילה הראשון ברמות השבים.

השם הנכון הוא אלפרד שרק (Alfred Scherk) ושמו העברי אהרון.

תן אביב

צד זה

תקוע כצנון בפיצה 'מקפצה'
 ליד השלט "הפנייה שמאלה ליהודה המכבי מבוטלת"
 הרוח נשאה את רוח השטות לכוון השוארמה הטורקית.
 לא הפסקתי להתבונן ולרשום.

ה'מדיום וואל' לא הפסיק להסתובב
 אינו מנסה אפילו להתחמק מגלי החום,
 מפלי שומן נטפו מצמיגי הגומי לקרבים של חביות .
 אף אחד לא שמע את הגז שנפלט מתחתיתם,
 עת בלסו הבשר וחמוצים שחיכו לתורם,
 אולי רק הכיסאות.

רגלי תרנגולות מוקרמות בצהוב וציפורניים עשויות
 תזזו במיני ועקבי מסמרים על המדרכות,
 בסמוך לקופסאות מתגלגלות בחישוקי מגנזיום .
 אורותיהם קרצו כזונות בחלונות ראוה אדומים,
 מאותתים לעוברות ושבות שרק יכנסו ,
 לשמוע את ה'מזרחית' .

האשפה האנושית נגרסה לאט
 למיץ בטעם טחינה מזוקק עם פטרוזיליה ובצל בצד.
 פנסי הרחוב המכופפים ראו ימים יפים יותר
 כוסו פלסטרים ומודעות ממוגנטים,
 על אינסטלטור ודירות להשכיר ושרותי מסג',
 הבלחת פנסים צהבהבה נשפכה להאיר את מוקשי המדרכה .

ציפורים לא נצפו, רק עטלפים זבים וחתולים רחוב רעבים ,
 כלבי ה'פון פון' לא נבחו ,
 עגלות זעטוטים שבו ממזמן לבסיסם ועימם החד הורים.
 ורק 'הפוסי של לוסי' חיכתה בסבלנות על הקיר .
 שנשים לב להופעה שלה ביום שבת.

נופי רמות השבים

צד צהר

היה א תולסחור דירקנים

איך מתמודדים עם מותו של אדם יקר

מיכאל רושניץ

מאמר זה מורכב מהצבעה למאמר שהוצג במסגרת פוסט בפייסבוק ותגובה שכתבתי אני לאותו פוסט.

המאמר שהציג הפוסט בפייסבוק מתאר את התשובה שמציע כותבו לידידה ששאלת אותו כיצד מתמודד אתיאסיסט כמוהו עם מותם של אנשים היקרים לליבו. תשובתו מתבססת על שני חלקים: האחד דן בתחושותיו ביחס למותו הצפוי, העובדה שצאצאיו מהווים בצורה זו או אחרת המשך שלו והעובדה שהמוות כנראה אינו נורא כל כך כי הוא ככל הנראה דומה לתקופה שלפני הלידה שאין לו ממנה זיכרונות רעים.

שני עוסק בזכר הפיזי שמשאיר האדם – החומרים שהרכיבו אותו חוזרים למעגל הטבע ליצירת חיים חדשים, האנרגיה שפלט גופו שנשמרת בגלל חוק שימור האנרגיה, קרני האור שפגעו בו והמשיכו את דרכן וכו'.

קישור למאמר המלא¹

הנה תגובתי למאמר (בשיפוצים קלים): קודם כל – לשאלה העובדתית בדבר קיום סוג כלשהו של נשמה ששורדת את מות הגוף – תשובתי היא שלילה נחרצת כפי שאני מסביר במאמרי "מה נשמה?". הנימוק העיקרי שאני מביא במאמר זה הוא העובדה שכל מרכיב במה שאנחנו מכנים "נשמה" יכול להיפגע ולהשתנות בעקבות שינויים פיזיים בגופנו, מה שמראה שכל מרכיב כזה הוא בעצם היבט של הפיזיולוגיה של הגוף ולכן ייעלם עם מות הגוף.

אני מאד מזדהה עם מה שכתב המחבר בנושא הצאצאים. אישית, כאשר נולדה בתי הבכורה, באמת הרגשתי שבמובן מסוים הגשמתי חלק מייעודי ועכשיו, אם אמות, זה כבר יהיה פחות נורא.

¹ המאמר נכתב במקור בבלוג "מעגלתו של חילוני" שבו קישורים למאמרים אחרים אינם מהווים בעיה.

הקישורים יעבדו היטב גם בגרסת האינטרנט של עלון הכפר אך כמובן שמן הגרסה המודפסת תתקשו להגיע למאמרים המקושרים.

מי שמעוניין לקרוא את המאמר באינטרנט וליהנות מתוכן המאמרים המקושרים מוזמן להיכנס לכתובת הבאה שבה יוכל למצוא את כל הגיליונות של עלון הכפר:

<http://www.ramothashavim.org.il/%D7%A2%D7%9C%D7%95%D7%9F-%D7%94%D7%9B%D7%A4%D7%A8.html>

ביחס להתמודדות עם מותנו האישי, אני מוצא מענה בהפיכת התמודדות זו לטעם החיים, כפי שמתואר במאמר "[טעם החיים](#)".

אבל כאן ברצוני להדגיש עניין נוסף. הסיבה שבגללה החלטתי להגיב בכלל, קשורה יותר לשאלה המקורית אותה העלתה חברתו של המחבר – שאלה הנוגעת להתמודדות עם מותו של אדם יקר.

לפני מספר שנים התבקש אחד מבני (שהיה אז סטודנט) לשאת דברים בשם קבוצה של מקבלי מלגות לימודים שנועדו להנצחת הסטודנטים ואנשי הסגל שנפלו במערכות ישראל. הוא שאל אותי מה לדעתי עליו לומר באותו נאום והנה מה שאמרתי לו:

בני אדם שונים מרוב בעלי החיים בנקודה אחת מאד חשובה: הם מחזיקים במוחותיהם מחשבות ורעיונות שבהם הם מזהים את ה"אני" שלהם, יותר מאשר בגופם הפיזי.

זה מקורה של היכולת להתנחם במחשבה המוטעית שהחיים נמשכים אחרי מות הגוף, אבל זה גם המקור לכך שאנשים מוכנים אפילו להקריב את חייהם כדי לקדם רעיון.

זה גם המקור לתופעות כמו נזירות שבה – שוב – בגלל הזדהות עם רעיון – בני אדם מורדים בציוויי הגוף ואף מוותרים על האפשרות להוריש את הגנים שלהם.

לכן – בנוסף לדחף שלהם להעמיד צאצאים - דחף שטבעה בהם האבולוציה "כדי" שהגנים שלהם ימשיכו לחיות, משתדלים רוב בני האדם גם להעמיד תלמידים ("צאצאים" רעיוניים) כדי שרעיונותיהם ימשיכו להתקיים.

לאור עובדות אלו, נראה שנכון עושה האוניברסיטה כשהיא מנציחה את הנופלים על ידי הענקת מלגות לאנשים שימשיכו את דרכם הרעיונית של הנופלים כי בכך, במידה לא מבוטלת, היא באמת ממשיכה את מה שהם ראו כחייהם.

אינני יודע מה עושים הדברים הללו לכם אבל אחרי שאמר דברים אלה בטקס נגשו הורים רבים אל בני, לחצו את ידיו והודו לו בחום.

עדכון ורישום לאתר הכפר

1. אתר הכפר זמין ופתוח לשירותכם בכתובת www.ramot-hashavim.org. באתר קיימים עדכונים שוטפים, לוח אירועים, פרוטוקולים משיבות הוועד, מידע שימושי ועוד. הנכם מוזמנים לגלוש בו ואף לשלוח להגר חיו (מנהלת האתר) תמונות מאירועים מכל הזמנים, רעיונות, הארות, הערות או כל דבר רלוונטי למייל hagarhayu@ramot-hashavim.org.
2. באתר קיימות קטגוריות שנגישות אך ורק לתושבי הכפר, רבים מכם נרשמו ואושרה הרשמתם, אך לא כולם נרשמו באמצעות שמם המלא. אנא הירשמו לאתר באמצעות **שמכם המלא** (כשם המשתמש). אחרת לא נוכל לאשר את ההרשמה. אנו עושים מאמץ לאשר את כל התושבים במהירות האפשרית, אך ההרשמה אינה אוטומטית. אנא היאזרו בסבלנות.
3. בקרוב נעלה לאתר ספר טלפונים שנגיש **אך ורק לתושבי הכפר** שנרשמו לאתר. ברגע שיועלה ספר הטלפונים תעודכנו במייל ואנו מבקשים לוודא ששמכם ומס' הטלפון שלכם מעודכן. אם אינכם מעוניינים ששמכם ומספרכם יופיעו בספר הטלפונים, אנא עדכנו במייל למזכירות או להגר.

אמי שטרם הצטרף !!!

אפשר ומומלץ לקבל את עדכוני הוועד באופן מיידי לטלפון הנייד באמצעות אפליקציית נוטיפאיה. כל שעליכם לעשות הוא:

1. להוריד את האפליקציה למכשיר **האייפון** או **האנדרואיד** שלכם ולהתקינה.
2. לסרוק באמצעות נוטיפאיה את הקוד הבא או ללחוץ בטלפון על **קישור זה**:

